

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · tercer període · sèrie C · núm. 227

Comissió de Territori

Sessió 10, dimecres 26 d'octubre de 2016

Presidència de la I. Sra. Meritxell Roigé i Pedrola

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Proposta de resolució sobre la protecció de la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú 250-00451/11	3
Proposta de resolució sobre la carretera L-702 al pas per Puigverd de Lleida 250-00411/11	8
Proposta de resolució sobre la platja de Pals 250-00424/11	10
Proposta de resolució sobre el projecte d'obres de prolongació de la C-32 250-00439/11	16
Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies al pas per Sant Feliu de Llobregat 250-00446/11	20
Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies del tren al pas per Sant Feliu de Llobregat 250-00475/11	21
Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya des de la rambla Ibèria fins al passeig de Can Feu, a Sabadell 250-00476/11	26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 10 de la CT

La sessió de la Comissió de Territori (CT) s'obre a les nou del matí i set minuts. Presideix Meritxell Roigé i Pedrola, acompanyada del vicepresident, Gerard Gómez del Moral i Fuster, del secretari, Javier Rivas Escamilla, i de la secretària en funcions, María Francisca Valle Fuentes. Assisteixen la Mesa els lletrats Xavier Muro i Bas i Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Joan Ramon Casals i Mata, Violant Cervera i Gòdia, Ferran Civit i Martí, Neus Lloveras i Massana, Irene Rigau i Oliver, Maria Dolors Rovirola i Corromí, Marc Sanglas i Alcantarilla, Jordi-Miquel Sendra Bellvé i Teresa Vallverdú Albornà, pel G. P. de Junts pel Sí; Marina Bravo Sobrino, Francisco Javier Domínguez Serrano i Sergio Sanz Jiménez, pel G. P. de Ciutadans; Rafel Bruguera Batalla, Eva Martínez Morales i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Hortènsia Grau Juan i Marc Vidal i Pou, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Santi Rodríguez i Serra i Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sergi Saladié Gil, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la carretera L-702 al pas per Puigverd de Lleida (tram. 250-00411/11). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 50; esmenes: BOPC 165, 16).

2. Proposta de resolució sobre la platja de Pals (tram. 250-00424/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 63; esmenes: BOPC 165, 20).

3. Proposta de resolució sobre el projecte d'obres de prolongació de la C-32 (tram. 250-00439/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 133, 33; esmenes: BOPC 165, 22).

4. Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies al pas per Sant Feliu de Llobregat (tram. 250-00446/11). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 133, 41; esmenes: BOPC 165, 23).

5. Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies del tren al pas per Sant Feliu de Llobregat (tram. 250-00475/11). Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Debat i votació (text presentat: BOPC 152, 50).

6. Proposta de resolució sobre la protecció de la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú (tram. 250-00451/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 133, 46; esmenes: BOPC 165, 23).

7. Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya des de la rambla Ibèria fins al passeig de Can Feu, a Sabadell (tram. 250-00476/11). Sergi Saladié Gil, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent; Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans; Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialista; Hortènsia Grau Juan, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot; Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i Marc Sanglas i Alcantarilla, del Grup Parlamentari de Junts pel Sí Debat i votació (text presentat: BOPC 152, 51).

La presidenta

Bon dia. Iniciaríem la sessió de la Comissió de Territori d'avui.

Com ja coneixen els portaveus, s'ha modificat en un punt l'ordre del dia. Començaríem pel punt sisè i, a partir d'aquí, ja seguiríem l'ordre establert a l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre la protecció de la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú

250-00451/11

Per tant, en primer lloc, la Proposta de resolució sobre la protecció de la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú, presentada pel Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Té la paraula el senyor Sergi Saladié.

Sergi Saladié Gil

Molt bé, bon dia. Gràcies, presidenta. Primer de tot, comentar que és la nostra primera proposta de resolució en Comissió de Territori. Nosaltres acostumem a no utilitzar aquesta possibilitat que tenim de presentar propostes de resolució però, en tot cas, doncs, quan en tenim oportunitat també ho fem.

Aquesta va sobre la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú, que diria: «Home, és un tema molt local i tu sempre et queixes que parlem de coses massa locals en aquesta comissió», i és cert. Però, en tot cas, doncs, apuntar que això no és només un tema que afecti Vilanova. És una platja que, pels seus valors naturals, paisatgístics, d'ús social, presta valors o presta servei més enllà del propi àmbit municipal i, per tant, té aquest reconeixement no només des de l'àmbit municipalista, que també. I, en tot cas, també fer una reflexió sobre com hem ordenat i gestionat el litoral al llarg de tots aquests últims, sobretot, quaranta anys, no?, amb una llei, diguem-ne, de costes boníssima, de l'any 88, però que va tindre una aplicació nefasta. I al contrari, tenim un pla director urbanístic del sistema costaner, que va ser tramitat d'una forma relativament urgent, i en canvi va tindre una aplicació i una transcendència molt important a l'hora de preservar, sobretot, el nou context del boom immobiliari dels dos mil, doncs, tot el que podien d'aquest litoral. Malgrat aquestes grans feines que es van fer aquests últims anys amb intentar posar aquest fre al desenvolupament urbanístic, sobretot de primeres línies, sí que han quedat algunes peces o van anar quedant algunes peces que requereixen una intervenció gairebé quirúrgica, no? I direu: «Doncs, és aquí on estem avui en dia.»

En aquest cas, doncs, parlem d'aquesta platja de Vilanova, que, des del mateix municipi, es va acordar que tenia uns valors que calia preservar. Es va desclassificar o s'està treballant per desclassificar aquestes afectacions urbanístiques que té des del punt de vista de la seua consolidació urbana. Però tot això, diguem-ne, penja d'una sèrie de convenis a tres bandes entre el promotor Subirats Berenguer, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i l'Incasòl, a través del qual un d'aquests convenis o una part d'aquests convenis és que l'Incasòl, doncs, ha de fer unes permutes a l'empresa, per tal que aquesta pugui tindre aquestes mateixes quantitats de terreny, o almenys amb valor equivalent, fora d'aquest espai, i això donaria peu que l'ajuntament després pogués fer la protecció pertinent.

Són convenis que vénen des de l'any 2006, que s'han anat prorrogant durant tots aquests anys, i la nostra proposta de resolució el que demana és que Incasòl executi la totalitat d'aquest conveni. Fins ara, diguem-ne, tindria una mica més del 50 per cent ja de permutat amb l'empresa; quedaria, doncs, aquest 40 i escaig per cent. I és una moció que nosaltres vam registrar el mes de maig, no la debatem fins ara al mes, gairebé, de novembre, però en aquell context el que demanàvem era que, durant el que quedava d'any –perquè el conveni actual «finiquita» ara a finals d'aquest any 2016–, que l'Incasòl executés les permutes de manera global amb l'empresa, i així ja l'ajuntament podia procedir a la protecció integral d'aquesta platja.

Ens hem trobat que la debatem ara, a finals d'any, i doncs, diguem-ne, no hi hauria prou temps perquè Incasòl dugués a terme aquestes permutes i, per tant, ens porta a demanar, com fem en el segon punt de la proposta de resolució inicial, que es prorroguin aquests convenis per poder, diguem-ne, executar la totalitat d'aquestes permutes al final d'aquest nou conveni i garantir la protecció de la platja Llarga.

En tot cas, després em referiré a la transacció a la qual hem arribat amb Junts pel Sí de l'esmena que havia presentat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Té la paraula per a la seva defensa la senyora Neus Lloveras.

Neus Lloveras i Massana

Sí, el Grup Parlamentari de Junts pel Sí ha presentat una proposta d'esmena perquè, tal com ja ha explicat també el diputat de la CUP, això es va presentar en un moment on potser –jo en dubto, però potser– es podia preveure que seria possible executar aquesta part d'aquest conveni. A aquestes alçades és totalment impossible i, per tant, això seria un acord que seria absolutament absurd, no tindria cap mena de sentit. Per això hem fet

una transacció en el sentit de parlar, de posar de manifest que instem que d'aquí a final d'any es renovin els tres convenis, que són convenis a tres bandes, que hi han entre l'ajuntament, Subirats Berenguer i la Generalitat.

Jo aquí sí que voldria aprofitar per, en primer lloc, dir que, a veure, penso que això és un debat que s'està portant a nivell municipal, on tot està tirant endavant i que, per tant, em sembla, des del municipi, que s'ha de respectar l'autonomia municipal i que portar aquest debat al Parlament no té gaire sentit. Tot i així, des del Grup de Junts pel Sí hem volgut ser proactius i hem presentat aquesta proposta de transacció, i fins i tot hem estat negociant, i ara crec, suposo que el portaveu de la CUP d'aquí a un moment ens ho explicarà, s'ha acabat fent una transacció a la nostra transacció. Però sí que voldria insistir en aquest tema. Crec que els temes municipals s'han de resoldre al municipi, s'estan resolent al municipi i, per tant, no té gaire sentit portar-ho aquí.

També parlar que les pròrrogues, que al final aprovarem instar el Govern de la Generalitat, són pròrrogues que el grup municipal de la CUP de Vilanova sap perfectament que ja estan en tràmit i estan acordades; per tant, aprovarem quelcom que tothom sap que ja és així. I després també dir que, precisament, és un conveni a tres bandes i s'està tirant endavant. Quan hi ha un conveni a tres bandes l'ajuntament també té una part, perquè, de fet, va ser, l'any 2006, l'ajuntament qui va anar a trucar a la porta d'Incasòl per poder preservar aquesta platja Llarga. Però l'ajuntament també té compromisos i, per tant, també ha de complir amb una sèrie de compromisos que està intentant tirar endavant. Aquests compromisos, una part és una modificació del pla general, que es va aprovar en el ple de l'Ajuntament de Vilanova per divuit dels vint-i-cinc regidors a favor. Curiosament, la CUP va votar-hi en contra. És a aquesta part, entre els divuit i vint-i-cinc, que no va votar a favor, i això, evidentment, no s'ha pogut impedir, que aquesta modificació s'instés, però no afavoreix precisament que es pugui tirar endavant aquests convenis a tres bandes i que es pugui complir l'objectiu principal de ciutat que hi havia, que era preservar aquesta platja Llarga.

Però sigui com sigui, des de Junts pel Sí hem volgut ser proactius i hem acceptat aquesta esmena a l'esmena. El resultat és un acord que és absolutament correcte perquè és un acord que, de fet, ja està pactat amb la Generalitat, i per tant, el proposaríem i el tiraríem endavant d'aquesta manera.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, alcaldessa. Té ara la paraula, per part dels diferents grups parlamentaris, per tal d'expressar el seu posicionament, el senyor Francisco Domínguez, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bueno, yo quería empezar mi turno explicando que sí que se trata de un problema local, pero, evidentemente, no es un problema local exclusivamente. Desde el momento que entra en juego el Incasòl, pues, ya no se trata de una cosa exclusivamente local. Estos espacios naturales que no tienen protección más allá que la que pueda ejercer el ayuntamiento están dentro de una especie de rosarios de espacios naturales a lo largo de la costa que, si perdiéramos la perspectiva de conjunto, pues, perderían fuerza. Y creo que vale la pena incluso, una vez que este espacio sea protegido a nivel municipal, que pudiera plantearse en un futuro algún tipo de protección de más alto nivel. Por lo tanto, sí que es local, pero tiene este componente que igual sí que justifica que lo tratemos aquí.

Precisamente el hecho de tratarlo aquí es que hay una fecha límite para estos convenios que están firmados. Unos convenios que fueron promovidos por iniciativa popular y que, presuntamente, el Govern estaba debatiendo, pero más vale que se trate un tema en sede parlamentaria y todos estemos impulsando que realmente el Govern, si lo está haciendo, pues, perfecto.

Las transacciones son correctísimas y, por nuestra parte, daremos apoyo a esta iniciativa.

La presidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula la senyora Eva Martínez, del Grup Parlamentari del Partit Socialista.

Eva Martínez Morales

Gràcies, presidenta. Bon dia. Bé, aquest és un tema que ens arriba avui, que nosaltres sí que coincidim, no?, amb la descripció que ha fet el diputat Saladié sobre el valor paisatgístic, més enllà del que seria la casuística local. Jo, a nivell personal, és una de les platges que més m'agraden, no?, i que des de Vallirana realment hi ha molts valliranencs i valliranenques, doncs, que ens adrecem cap a aquesta zona per poder «disfrutar», no?, i gaudir de la natura. I realment és una platja fantàstica, realment. Llavors jo crec que, doncs, bé, té un valor que va això, més enllà, no?, del gaudi, no només dels habitants de Vilanova.

També crec que s'ha de reconèixer tota la feina feta pels governs municipals de Vilanova i la Geltrú en la protecció d'aquest espai. Aquest ha sigut un procés molt llarg; fa molts anys que dura, i s'ha treballat moltíssim. No ha sigut fàcil però sí que jo crec que ara mateix es pot parlar que hi ha un ampli consens, que ja ve de lluny, fa deu anys que estan fets aquests convenis, però aquest és un procés que ve de més enllà i amb el qual s'ha aconseguit un ampli consens a Vilanova i així s'ha de destacar.

Actualment, el Govern de l'Ajuntament de Vilanova –tenim avui aquí la seva alcaldessa, però, bé– també és un govern amb el qual forma part el Partit Socialista, i sé que estan treballant moltíssim en aquest tema, amb la qual cosa celebrem aquest acord. Sé que ahir es va acabar de..., no?, van estar retocant. S'ha treballat també perquè hi hagués un consens i poder arribar a aquesta transacció. I des del PSC, doncs, estem a favor d'això; ho votarem a favor. I també sabem que des de l'Incasòl s'està fent tota la col·laboració possible. Llavors, doncs, bé, celebrem que això tiri endavant. També, bé, ens alegrem de poder pensar en un dia gris d'octubre en l'estiu i en la platja, no?, però el nostre vot, en aquest cas, serà favorable.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula la senyora Hortència Grau, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Tal com vam expressar en la reunió que vam mantenir ahir tots els grups, a instàncies de la CUP, amb els representants de la plataforma, nosaltres subscriuim tot el que ha dit el company Saladié. També entenem i també subscriuim part dels arguments de l'alcaldessa de Vilanova i diputada perquè, si bé és cert que el tema es desenvolupa localment, jo també crec que té una perspectiva global, en tant que es parla de la protecció d'un espai marítim i sabeu, tots ho hem dit sempre, que és una de les assignatures més pendents que tenim. Sí que hi ha molta normativa pel que fa a la protecció del litoral i a la protecció urbanística, però sabeu que en els anys de la bombolla el litoral és qui més ha patit, diguem-ne, aquesta bombolla urbanística.

Per tant, justament, hem d'anar avançant en protegir aquests espais que queden; entre Barcelona i el Delta ens queden poquíssims espais que no estan urbanitzats, les Madrigueres, ens queda aquest espai, altres a Tarragona, però crec que hem d'avançar. Hem d'avançar perquè són zones de pas d'aus, perquè hem d'avançar amb delimitar zones ZEPIM de protecció integral i hem d'avançar perquè, a més, jo crec que des del punt de vista econòmic, no només de la sostenibilitat ambiental, sinó econòmic, també és un actiu –també és un actiu. El turisme ja no només busca tenir el servei, sinó que també busca una qualitat a les aigües, una qualitat als entorns i, per tant, això també ha de ser un actiu turístic.

Per tant, nosaltres hi donarem suport i entenem que entre l'ajuntament i el Govern i Incasòl es podrà resoldre satisfactòriament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula ara el senyor Santi Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Bé, la primera de les qüestions és dir que aquest és un tema que transcendeix allò que és local. Ara, també és cert que l'origen de la situació i de la pro-

posta de resolució que tenim avui a debat és fruit d'una actuació municipal. M'estalvio de qualificar-la, però un mateix govern municipal va donar llicència d'obres per construir en aquest espai, que era un espai urbà –és, de fet, un espai urbà–, i mentre s'estaven duent a terme ja les obres i, per tant, ja hi havia grues i ja hi havia moviments de terres i ja hi havia pedra, i estic parlant del 2004-2005, però es pot comprovar perfectament com a dia d'avui continuen havent-hi encara pedres, no sembla en aquest moment l'entorn més idíl·lic per poder gaudir d'un espai natural, com ha de ser aquest de la platja Llarga en aquest moment, el mateix govern municipal va decidir que no, que no s'havia de construir i que s'havia de preservar com a espai natural. I això va provocar que l'empresa que era la beneficiària dels permisos d'obres pledegés contra l'ajuntament, fins i tot guanyés els plets contra l'ajuntament, i tanqués qualsevol mena de negociació amb una corporació local que li havia donat uns permisos i després els havia sostret, aquells permisos.

I és en aquest marc que apareix la Generalitat de Catalunya; es va a buscar la Generalitat de Catalunya, i apareix l'Incasòl per salvar els mobles a l'Ajuntament de Vilanova. Per tant, home, sí que és un tema que té el seu origen local, però també és cert que la solució ha estat recórrer a una entitat de la Generalitat de Catalunya, com és l'Institut Català del Sòl. Per tant, sí que veiem adequat de tractar aquest tema en aquesta comissió.

Dit això, la proposta el que demana és la pròrroga d'aquests convenis, fer possible la pròrroga d'aquests convenis, la qual cosa, des del nostre punt de vista, és perfectament òbvia i natural, com ja ha passat en etapes anteriors, per les dificultats per part especialment d'Incasòl i també del mateix Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per donar compliment als seus compromisos en aquests convenis. I la segona part és la que demana que Incasòl intenti resoldre al més aviat possible el conveni amb l'empresa per tal de fer possible definitivament la protecció d'aquest espai. I a nosaltres ja ens sembla bé aquesta proposta i també li donarem suport. Però també volem dir que Incasòl és una empresa pública, no és una ONG, és una empresa pública i, per tant, és propietat de tots els catalans i, per tant, des d'aquest punt de vista, han de tenir molt present que no només ells han de complir amb les seves obligacions respecte de tercers, sinó que els tercers, en aquest cas l'Ajuntament de Vilanova, també ha de complir les seves obligacions envers l'Incasòl.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta amb aquestes matisacions i puntualitzacions.

La presidenta

Moltes gràcies. El senyor Saladié es vol posicionar respecte a l'esmena o la transacció, en aquest cas?

Sergi Saladié Gil

Sí; gràcies, presidenta. Ràpidament, dir que –i ho he exposat abans– atès que nosaltres vam presentar aquesta proposta de resolució al maig, i enteníem que durant el que quedava d'any hi hauria la possibilitat i el temps, doncs, que l'Incasòl pogués executar la totalitat de les permutes amb l'empresa, i atès que això ho estem debatent, com he dit, gairebé al mes de novembre, doncs, hem acceptat la proposta que feia Junts pel Sí d'esmena, d'invertir la lògica dels punts. És a dir, doncs, com que hi ha un ampli consens i ja s'està treballant en la línia de prorrogar aquests convenis, per tant, mos dóna aquesta seguretat que tindrem aquests convenis prorrogats i, per tant, podrem garantir, de moment, la protecció de la platja Llarga. El segon punt el que demanem és que l'execució d'aquest conveni es faci, com a màxim, abans que acabi l'expiració d'aquesta pròrroga, per tant, posar com una data límit per no anar allargant aquest conveni fins d'aquí a dos-cents anys, posem per cas.

Dit això, m'ha sorprès el que ha dit, diputada Lloveras, en el sentit que donant a entendre com si des de la CUP volguéssim fer una proposta ficant-nos amb l'autonomia municipal. I si mira la proposta de resolució inicial, en cap moment nosaltres esmentem l'ajuntament, sinó que fem referència a una empresa pública i, per tant, el Parlament bé que hi podem dir i hem de dir alguna cosa sobre el que mos sembli, eh?, a aquestes empreses públiques, faltaria més. I, en tot cas, és la seua esmena, que nosaltres li hem acabat acceptant, la que parla d'instar també, a banda de l'Incasòl, l'Ajuntament de Vilanova. Per tant, l'argument que vostè diu donant a entendre que som nosaltres els que

instem o que mos entremetem en l'autonomia municipal ha sigut la seua esmena i, per tant, és vostè mateixa qui s'acaba autoinstant, per dir-ho d'alguna manera, i per tant mos sembla un raonament, diguem-ne, poc lògic des d'aquest punt de vista.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

(Neus Lloveras i Massana demana per parlar.) Digui'm, senyora Lloveras.

Neus Lloveras i Massana

Breument –breument–, perquè segurament...

La presidenta

Deu segons.

Neus Lloveras i Massana

...no m'he expressat bé, perquè he vist que diversos diputats han fet referència al que he parlat d'autonomia municipal. Jo quan he parlat d'autonomia municipal, evidentment, platja Llarga va més enllà de l'interès local i és un tema d'interès general, però el debat és un debat que s'està fent en seu municipal i que està tirant endavant segons els terminis establerts. Per aquest motiu creiem, crec que no té cap sentit que s'hagi portat aquest debat avui al Parlament d'un tema que a nivell municipal ja s'ha debatut en el ple, s'ha acordat i s'ha tirat endavant. Aquest era l'argument pel qual jo considerava que no tenia sentit que es parlés aquí. Però, evidentment, la platja Llarga és un tema d'interès general per sobre de l'interès local.

La presidenta

Moltes gràcies. Procedim ara a la votació.

Vots a favor de la proposta amb la transacció?

S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la carretera L-702 al pas per Puigverd de Lleida

250-00411/11

Passem ara al primer dels punts de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la carretera L-702 al pas per Puigverd de Lleida, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, per a la seva defensa, el senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Amb molta brevetat, per explicar els motius que ens han portat a presentar aquesta proposta de resolució. La carretera L-702, en el seu pas per Puigverd, a Lleida, passa pel mig del nucli urbà. Hem detectat que els vehicles van a unes velocitats que segurament no són les més idònies, perquè és una travessia urbana i, per tant, hem proposat tot un seguit de mesures per tal de reduir aquest risc, un risc que és evident que el poden patir els vianants que circulen o que caminen per aquest tram urbà de l'L-702. Aquest és el motiu bàsic de la nostra proposta.

També per economia de temps ja els anuncio que les esmenes que han estat presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí el meu grup parlamentari les acceptarà, perquè, en tot cas, el que fan és complementar, millorar el text de la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Cervera, en nom del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, que són qui ha presentat esmenes a la proposta.

Violant Cervera i Gòdia

Moltes gràcies, presidenta. De fet, agrair al Partit Socialista que hagi acceptat les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí, que, de fet, vénen a dir que el grup municipal a l'Ajuntament de Puigverd ja fa temps que està treballant amb la Generalitat per poder millorar la situació d'aquesta carretera. Concretament, l'esmena el que diu és que, en el marc del Conveni signat pel Servei Català de Trànsit amb l'Ajuntament de Puigverd en data del 29 d'abril del 2016, s'analitzaran mesures de seguretat per a

aquesta carretera i també estudiaran la possibilitat d'implantar altres mesures addicionals com, per exemple, la d'un semàfor.

Només recordar que aquesta és veritat que és una carretera que passa pel mig del nucli urbà, però que sí que en aquests moments té mesures de seguretat. De fet hi ha una limitació de setanta quilòmetres/hora per poder circular per aquesta via, i abans d'arribar a la població hi ha un semàfor lumínic que impedeix circular a més de cinquanta quilòmetres per hora. Però, com estem dient, doncs, l'Ajuntament de Puigverd està preocupat per aquesta situació i per això es van posar en contacte amb el Servei Català de Trànsit, i l'acord que tenen és intentar millorar o estudiar quines són les possibilitats de millora d'aquesta via amb la possibilitat, si més no, de poder establir algun semàfor.

Per tant, agraïm que hagin acceptat la nostra esmena perquè, de fet, des de l'àmbit local ja estan treballant en aquest sentit.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Javier Rivas, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, presidenta. Nosaltres, el que hem parlat amb l'Ajuntament de Puigverd..., no me cuadra demasiado con lo que se acaba de referir ahora. Puigverd ha crecido hacia el norte; la carretera, la L... –ahora se me ha olvidado qué número es–, atraviesa el pueblo y al final ha acabado siendo una travesía urbana que, como la topología del terreno es así, plana, pues, la gente se excede de velocidad, lógicamente, al paso por el pueblo, ¿no?, lo que ha derivado en varios accidentes y la inquietud del *ajuntament*, que solicitó a Carreteras que actuara de alguna manera para garantizar la seguridad en el pueblo.

Carreteras hizo un análisis, dijo que badenes no, que semáforos en alzada tampoco, y aconsejó que lo adecuado sería un semáforo con un radar de estos que se encienden cuando superas una cierta velocidad, ¿no? El problema es que les dijeron que no hay presupuesto, que no hay dinero y que eso no se podía hacer. *L'ajuntament* ha ido insistiendo en la inquietud que tiene con la seguridad vial en el pueblo, y lo último que le ha dicho Carreteras al *ajuntament* es que encargue un estudio externo con la empresa Intra, que les ha hecho otro estudio para estudiar lo que ya estaba estudiado, un semáforo, y son cosas que no acabamos nunca de entender demasiado porque es un tópico de la política, ¿no? No tenemos seis mil euros para poner un semáforo, pero tenemos tres mil para gastar en un estudio que no aporta nada nuevo a una problemática y que no la resuelve.

Nosotros, lógicamente, votaremos, como no puede ser de otra manera, que sí, votaremos por la seguridad en el pueblo de Puigverd.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Hortènsia Grau, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Nosaltres hi donarem suport, a la proposta de resolució amb les esmenes presentades, perquè, bé, entenem que aquesta carretera que comunica, va entre les Garrigues i el Pla d'Urgell, i a més travessa el poble, doncs, tot el que sigui augmentar la seguretat és positiu. El que també és cert és que, en temes de manteniment el Govern haurà de fer un plantejament perquè en aquest cas parlem de Puigverd, però jo crec que a l'interior i sobretot comarques de l'interior i de muntanya, és a dir a les vies menys transitades, sí que tenim un greu problema de manteniment i de mesures de seguretat. Per tant, com sempre diem, no?, s'haurà de fer un plantejament més global que abordi, que prioritzi, que faci una prioritació per on es va atacant aquesta qüestió.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies; només per anunciar el nostre vot favorable a aquesta moció.

La presidenta

Moltes gràcies. En darrer lloc, el senyor Sergi Saladié.

Sergi Saladié Gil

Sí, nosaltres, tot i que les esmenes sembla que vulguin dilatar una mica més lo temps en la presa de solucions estudiant, estudiant i estudiant, votarem a favor d'aquesta proposta i, en tot cas, apuntar que nos sembla millor que fiquin semàfors que no pas bandes rugoses, perquè els cotxes ni les notes i els tractors les baldreguen totes, i, per tant, el semàfor seria la cosa més segura, com ja passa a d'altres llocs.

Per tant, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies.

Podem procedir a la votació.

Vots a favor de la proposta?

S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la platja de Pals

250-00424/11

Passem al següent punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la platja de Pals, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Té la paraula, per a la seva defensa, el senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí, gràcies, presidenta. Crec que hi havia públic que estava esperant aquesta proposta de resolució i estaven esperant a fora que els aviséssim per entrar. Ho dic perquè..., potser s'han equivocat de proposta de resolució. M'explico?

La presidenta

Ja, però en tot cas hauríem de començar l'exposició del punt.

Marc Vidal i Pou

Ho dic perquè, si estan mirant per la pantalla, ho sentin.

En qualsevol cas, intento explicar-me. Estem parlant de la urbanització d'un paratge de la platja de Pals i estem parlant sobretot del nou intent de pressió urbanística sobre els paratges que ens queden a la Costa Brava. Fa uns mesos vàrem parlar d'un paratge de Tossa de Mar –no sé si vostès se'n recorden– i ara estem parlant d'un altre sector de la Costa Brava, que seria la platja de Pals. Estem parlant d'una població de 2.300 habitants en la qual s'hi preveuen gairebé prop de dos mil habitatges nous, és a dir que podria duplicar la població existent en aquests moments a Pals, però estem parlant també d'una població que té tres urbanitzacions que encara no estan acabades de desenvolupar. Per tant, és evident que el que hi ha aquí darrere és un procés d'especulació urbanística.

El problema està, a més a més, per si això no fos poc, que una bona part dels paratges que es pretenen edificar són paratges que, en part, estan protegits. Són paratges d'especial interès natural i, a més a més, una part dels que no estan protegits són paratges d'una excepcionalitat ecològica per totes les dunes que hi ha en aquests moments, a més a més de servir de connector ecològic entre determinats espais que sí que estan protegits, com pot ser la Reserva Natural Parcial dels Aiguamolls del Baix Ter - Basses d'en Coll, el Parc Natural del Montgrí-Medes i el Baix Ter i el Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge de Muntanyes de Begur.

Com es fa aquest nou intent d'urbanització? Doncs, la junta de govern local aprova inicialment, el passat mes de març, una modificació del pla general a Rodors, augmentant l'edificabilitat i els plans parcials urbanístics que permetran, al final de tot, el procés d'urbanització d'aquestes zones. En què es basa? Es basa en un planejament de l'any 1986, planejament que a Pals ha estat intentat ja revisar i que ha estat aturat pel nou POUM, ha estat aturat precisament per la Comissió d'Urbanisme de Girona. Però, a més a més, en una zona que es pretenia urbanitzar també, molt semblant a la que es-

tem parlant avui, el mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya declara nul un conveni molt similar al que avui estem parlant. Per tant, hi insisteixo, estem davant d'un procés d'especulació urbanística i estem davant d'un intent més de pressió sobre els paratges naturals que ens queden a la Costa Brava. Per tant, estem parlant una vegada més de matar la gallina dels ous d'or.

En aquest cas, nosaltres presentem la proposta de resolució no només pel pla específic del qual estem parlant, sinó també per intentar protegir tota la zona. Per això el primer punt ens parla d'iniciar els tràmits i els mecanismes necessaris per protegir els sectors Rodors - Roca Blanca, ampliant la zona que està en contacte, la zona PEIN, la zona d'especial interès natural que està en contacte. En segon lloc, demanem que es prenguin les mesures necessàries per fer la protecció efectiva d'aquesta zona de dunes, d'aquesta zona de pinedes a tocar del mar, amb un altíssim valor ambiental. En tercer lloc, proposem que sigui la Generalitat qui negociï amb l'Ajuntament de Pals com ho farem per poder aturar aquests plans parcials urbanístics d'aquests sectors, per tal d'intentar desclassificar el sector urbanitzable i per tal de requalificar-lo en sòl no urbanitzable, de forma que es pugui garantir la seva protecció; i finalment parlem en general de revisar el Pla director d'usos del sistema costaner per frenar aquests processos especulatius que els he dit que estan apareixent, que estan reactivant-se a tot al llarg de la Costa Brava, com aquest sector del qual estem parlant.

Per això, els demano a tots que tinguin a bé votar-la a favor.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Hi han esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula el senyor Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres pensem que la protecció ambiental és un valor indubtable i que, per tant, si la legislació actual no està protegint com cal les condicions ambientals del nostre territori és una cosa que hauríem de revisar de forma general.

El que ens preocupa és que, ara per ara, en aquesta legislació, plantejar l'aturada de qualsevol planejament pensem que s'ha de fer amb molta prudència i amb totes les garanties, també, de seguretat jurídica, perquè aquestes aturades de vegades, amb tota la bona intenció, han generat problemes d'haver de fer front a indemnitzacions als propietaris dels terrenys. Per tant, pensem que això és una cosa que s'ha de fer amb molta prudència, amb uns estudis que valorin la viabilitat econòmica i que compensin també aquesta situació econòmica, que la posin en una balança respecte els beneficis ambientals que porten. La veritat és que, havent revisat una mica el planejament de la zona, havent vist quines són les condicions del lloc, pensem que, malauradament, les parts que més caldria haver protegit, les parts que tenen les dunes, les que estan més a prop del mar, són les que estan precisament construïdes, i la zona on es vol implantar això potser tenen menys valor que aquest altre.

Sí que hi ha aquest neguit i amb aquest neguit esperem que el Departament de Territori faci un bon seguiment d'aquest planejament, que tingui les màximes garanties, però no veiem l'oportunitat o la conveniència d'aturar-ho sense tenir aquestes garanties, sobretot perquè aquí el que s'està desenvolupant al final és un pla parcial, que és un planejament derivat d'un altre planejament existent. S'hauria de fer una revisió potser del pla general, dels plans de territori, una revisió més general, però aquesta cosa concreta no ho veiem clar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Rafel Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; moltes gràcies, presidenta. Nosaltres compartim tant la part expositiva com la dispositiva que ha explicat el diputat de Catalunya Sí que es Pot i, per tant, no hi insistirem especialment per no repetir-nos. El que sí que volem dir són tres o quatre coses que ens semblen bàsiques i importants.

En primer lloc, el pla general de Pals vigent és de l'any 1986, és a dir té trenta anys de vigència; per tant, dir que està obsolet em sembla que no és cap exageració, al contrari, i més quan amb posterioritat a aquesta data el Parlament de Catalunya, la Generalitat de Catalunya han pres acords, disposicions, lleis de rang superior que són d'aplicació, evidentment, en normatives anteriors i que estan per sota d'aquestes qüestions: estem parlant de la Xarxa Natura 2000, del Pla territorial parcial de les comarques gironines, etcètera, planejament que és absolutament superior al del Pla general de Pals.

En segon lloc, és veritat que fa uns quants anys o fa anys es va iniciar la tramitació d'un nou POUM que està parat, que està paralitzat i, en paral·lel, s'estan tirant endavant una sèrie de plans com els que discutim avui, plans especials, plans parcials, que s'estan fent en paral·lel a aquesta tramitació del POUM. És a dir, des del nostre punt de vista s'està infringint d'una manera flagrant l'article 73 del text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, que el que diu és que quan s'està tramitant un planejament hi ha d'haver suspensió de llicències. Per tant, des del nostre punt de vista, aquests plans derivats del planejament urbanístic que s'estan tirant endavant a Pals ens sembla que no s'haurien de poder tirar endavant perquè s'està en revisió del POUM i hi hauria d'haver suspensió de llicències, com hem fet tots els ajuntaments en els quals hem hagut de revisar els nostres planejaments urbanístics.

En tercer lloc, la qüestió indemnitzadora, nosaltres creiem que *no ha lloc*; en tot cas, aquest és un tema discutible. Però, en tot cas, sí que volem dir, posar sobre la taula que aquest és el gran argument, si se'm permet, el gran xantatge per voler fer entrar una mica el clau per la cabota en el municipi, en el sentit de dir: «Escolti, mirin, és que si no aprovem això, si no tirem endavant això ens trobarem amb unes indemnitzacions a les quals el municipi de Pals no podrà fer front mai més a la vida.» Bé, això no és cert, hi ha absoluta jurisprudència al respecte, informes jurídics evidents i, per tant, em sembla, almenys des del nostre punt de vista, des del punt de vista socialista, tranquil·litzar tothom perquè ens sembla que no hi ha lloc a indemnització.

I ja per anar acabant, el que volem dir molt clarament és que, en primer lloc, nosaltres, els socialistes, no estem en contra del creixement, ni del creixement territorial, ni del creixement turístic, ni del creixement econòmic, ni creixement social; del que estem és en contra que això no es faci d'una manera sostenible. En segon lloc, ens sembla que s'està tirant endavant –és una opinió nostra, ja molt entrat al segle XXI– amb uns planejaments urbanístics que havíem utilitzat –i utilitzo la primera persona del plural–, que havíem utilitzat fa trenta anys, però que avui em sembla que haurien de ser uns altres.

I en tercer lloc, vinculat amb el primer, nosaltres creiem que Pals, si necessita créixer, que potser necessita créixer, ho ha de fer a partir del nucli antic, ho ha de fer a partir del nucli urbà de Pals, no de la platja de Pals, que està a cinc, sis quilòmetres, en el qual encara hi ha bastant terreny per edificar –acabo, presidenta– i, per tant, creiem que allò lògic seria créixer a partir del casc antic, entre altres raons perquè aquest planejament del qual estem parlant avui significa la possible construcció d'uns tres-cents o tres-cents i escaig habitatges de protecció oficial en un lloc en el qual és impossible –creiem– que hi pugui anar primera residència, perquè no hi ha cap mena de servei, no hi ha cap guarderia, no hi ha cap escola, no hi ha cap centre cívic, no hi ha cap llar de jubilats i, per tant, pensar que allà hi anirà a viure gent de Pals, gent jove, ens sembla que és il·lusori i, en canvi, creiem que sí que Pals necessita un cert creixement a partir del casc antic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el senyor Alberto Villagrasa, en nom del Partit Popular.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Bueno, la verdad es que este tema hemos intentado informarnos bastante a raíz de una reunión que tuvimos los grupos con la plataforma. Entendíamos que la preocupación sobre la protección de las zonas naturales de pinedas y dunas era un tema prioritario, pero también es verdad que al recopilar más información entendíamos, como decía el representante de Ciudadanos, que la seguridad jurídica a la hora de una obra, una actuación urbanística, si al final se retira a hacer las licencias puede ser perjudicial económicamente, no solo para el ayuntamiento, sino también para sus ciudadanos.

Y ya en esa reunión nosotros nos posicionamos a favor de la enmienda que presentaba Ciudadans. Entendíamos que era mucho más abierta, que era más dialogante, que intentaba buscar una salida dialogada entre todas las partes. Creo que esta enmienda al final no la acepta el ponente –si no es así usted me rectifica–, y entendemos que la forma unilateral de empezar a revocar planes urbanísticos no es la mejor solución, precisamente por la inseguridad jurídica que te puede dar como administración y como ciudadano. Y por eso entendíamos que la enmienda que presentaban Ciudadanos era bastante correcta a la hora de buscar diálogo entre todas las partes. Y yo creo que en aquella reunión más o menos todas las partes estábamos de acuerdo en que esa era la línea que se tenía que seguir.

Si esa enmienda no se acepta, nosotros, por seguridad jurídica, por seguridad administrativa para los ciudadanos y para el ayuntamiento, no podremos votar el punto número 3. Por eso ya le pido a la presidenta votación separada del punto 1 y 2 por una parte, y 3 y 4 por la otra. Entendemos la preocupación de lo que es la protección de las zonas naturales, por eso el punto 1 y 2 no tenemos una reserva para votar a favor; pero sí que hay que intentar conciliar lo que es los intereses privados de los públicos y de la protección natural. Decía el representante del PSC que se tenía que haber hecho una suspensión de licencias en su día, si tocaba. Las suspensiones de licencias no se pueden hacer nunca de forma retroactiva. Al contrario, esto tiene un coste enorme para cualquier administración, y más si es un ayuntamiento pequeño.

Por todo ello, le pedimos al ponente que intente aceptar la propuesta de Ciudadans, y si no es así pues pediremos votación separada de los cuatro puntos.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Entenc que votació separada del punt 1 i 2 per una banda, i 3 i 4 per l'altra, si no s'accepta. D'acord.

Té ara la paraula ara el senyor Saladié en representació del Grup Parlamentari de la CUP.

Sergi Saladié Gil

Molt bé, gràcies, presidenta. En la línia de la proposta de resolució que hem votat al primer punt de l'ordre del dia, presentada per nosaltres mateixos, aquest punt també fa referència a un espai natural que, com també s'ha dit abans, doncs, no afecta només el propi municipi, sinó que té una transcendència pels seus valors que va molt més enllà del propi municipi, en un context amb el qual a Catalunya hem arribat a organitzar més del 50 per cent de tot el nostre litoral i, per tant, a tota persona, diguem-ne, mínimament cabal li semblaria lògic que allò que mos queda ho intentéssim preservar al màxim.

De fet, mos trobem davant d'un procediment, d'aquella dita de «feta la llei, feta la trampa», o aquella altra dita que Catalunya és un país que legislem molt, gestionem poc i malament i avaluem res. L'any 88 la Llei de costes, que he dit al punt anterior, doncs, és una llei, podríem dir, excel·lent o, si més no, fregant l'excel·lència; el que passa que l'aplicació va ser perversa, i aquest cas de Pals mos ho demostra. I no va ser l'únic. La majoria d'ajuntaments del litoral, sabent que la Llei de costes era molt restrictiva en la urbanització de primeres línies, però que en cap cas seria retroactiva, van modificar el plantejament urbanístic general just abans de l'any 88. Aquest cas és un cas claríssim, doncs. A l'any 86 es fa la revisió del seu Pla general d'ordenació urbana, i la majoria d'aquests municipis què van fer? Va ser classificar com a urbanitzable tota la primera línia del litoral. Evidentment, les necessitats del moment no eren d'urbanitzar tot aquell litoral i, per tant, s'han anat desplegant aquests creixements al llarg dels anys.

Per fer front a aquesta anomalia, a aquesta mala aplicació d'una llei bona, com era la Llei de costes del 88, la Generalitat de Catalunya –ho he dit abans– l'any 2005 va fer el Pla director urbanístic del sistema costaner, que blindava, és a dir, declarava com a no-urbanitzables permanents tot allò que als plans municipals ja estava declarat com a no urbanitzable, i així evitava que el litoral pogués continuar col·lapsant-se. Però els ajuntaments han trobat la manera de fer la trampa amb aquesta llei i, en aquest cas, un pla director urbanístic, augmentant densitats en allò que queda com a urbanitzable, si cal, fent una utilització barroera i perversa de les possibilitats que dona la normativa urbanística, que és la modificació puntual de planejament general. És a dir, fent veure que

fem petites modificacions d'aquest planejament general, que és l'eina que nos dota la normativa urbanística per solucionar petits detalls d'error, moltes vegades, del planejament general, s'utilitza aquesta modificació puntual del planejament general, com dic, per fer requalificacions; reclassificacions, no, però requalificacions a l'alça; a vegades també es fan reclassificacions, però requalificacions a l'alça de densitats per fer un major aprofitament d'allò que queda.

Per tant, nosaltres donarem ple suport a aquesta proposta de resolució perquè aquí –s'ha dit al punt anterior–, és a dir, no és que s'envaeixin unes competències municipals, sinó que la mateixa Generalitat té competències a través de la Comissió Territorial d'Urbanisme, en aquest cas de Girona, de posar limitacions i de fer una bona utilització i una utilització racional de la normativa urbanística i evitar aquests abusos i aquests usos fraudulents que, al nostre entendre, es fa de la normativa i del planejament urbanístic.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. En darrer lloc, té ara la paraula ara la senyora Dolors Rovirola, en nom del Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Gràcies, presidenta. Primer de tot, en tot cas, permeti'm una salutació a totes les persones que han vingut avui per seguir aquest debat. Bon dia a tothom.

Ens remuntarem, com ja s'ha dit aquí, al Pla general de Pals de l'any 1986, al qual ja he fet referència i que classificava els sòls urbanitzables a uns sectors darrere la franja que ja està urbanitzada i que aquesta sí que confronta amb la platja. Aquests sectors es distribuïen en dos àmbits. Una, la zona de Rodors, darrere de les urbanitzacions executades i que són, en bona part, pinedes; i l'altra, la zona de Roca Blanca, més muntanyosa i propera al PEIN. Aquests dos sectors no es troben en cap àmbit de connectivitat en el Pla territorial parcial, com, contràriament, es diu en la proposta que avui debatem.

L'any 2009 es va tramitar una modificació del Pla general de Pals que concentrava els habitatges a la zona de Rodors, el pla, i els espais lliures a la zona de Roca Blanca, la més muntanyosa. Aquesta proposta es va considerar i es va emetre resolució de conformitat sobre la memòria ambiental.

L'any 2013 es va iniciar la tramitació del POUM, que ja ha passat per dues fases, s'ha fet el document de referència i s'ha fet l'informe d'avaluació ambiental, mantenint la modificació del 2009, o sigui la concentració d'habitatges a la zona de Rodors i els espais lliures a la zona de Roca Blanca, amb un increment d'habitatges, això sí, a la zona de Rodors, però per permetre els habitatges de protecció oficial.

L'any 2014, amb l'aprovació de la modificació del Pla general d'ordenació urbanística de Pals, es preveu i es valida ambientalment el desenvolupament d'aquests sectors de Rodors i Roca Blanca, ja que es preserva l'edificació de zones d'alt valor ambiental i paisatgístic, i en cap lloc no es contempla que els habitatges siguin de segona residència, com s'ha dit aquí. De fet, l'aprovació d'aquesta modificació garanteix el compliment dels punts 1 i 2 que demana la proposta i faria innecessaris els punts 3 i 4. Per altra banda, com hem dit abans, l'augment d'aquesta edificabilitat es justifica perquè l'habitatge de protecció oficial passa de ser del 7 per cent al 30 per cent.

L'any 2015 s'aprova una modificació del PEIN, cosa que es demana, em sembla que és en el primer punt d'aquesta proposta de resolució; per tant, ja està fet. S'amplia aquesta zona PEIN, la zona de Roca Blanca, que es va qualificar de zona verda i que ha de garantir tota la seva conservació. Un cop es protegeix aquesta zona, on l'impacte podria ser més crític, no existeixen per nosaltres arguments per demanar la seva desclassificació, que, recordem, sols ho pot fer, en tot cas, l'ajuntament o el POUM. De què estem parlant? Doncs, estem parlant que es construiran 788 habitatges i no els dos mil que hom preveia al pla antic de 1986; que s'inclou un 30 per cent d'habitatges de protecció oficial; que es construirà a nou-cents metres de platja, darrere el golf i els sorrals, i darrere la zona ja construïda –això ho hem dit abans– i no a tocar el mar, com es diu a la proposta; l'alçada màxima dels habitatges serà de tretze metres, o sigui d'habitatges plurifamiliars; els pins de la zona es mantindran entre un 35 i un 70 per cent per preservar la fisonomia de l'entorn, i una altra dada molt important, el nou parc ecològic de Roca Blanca tindrà una extensió de disset hectàrees.

Recordar també que l'espai dunar, l'inicial, es trobava davant del sector de Rodors, o sigui en el que ja està edificat, i no en els sectors de què estem parlant. Això ho demostren les imatges aèries, que tothom les pot veure, de l'any 1956. Per tant, aquest sector a urbanitzar no és zona de dunes, com diu la proposta. I la zona de Roca Blanca, que és la més muntanyosa o més boscosa, està conformada superficialment per un mantell eòlic de sorres i no pas de dunes. Es pot veure també a l'arxiu de fotos de l'Institut Cartogràfic Català Geològic de Catalunya.

Per últim, cal tenir present que l'última modificació va ser objecte d'una resolució del director dels Serveis Territorials de Girona del Departament de Territori i Sostenibilitat, que va emetre informe ambiental estratègic en el sentit que la modificació de Pla general d'ordenació urbanística no s'ha de sotmetre a avaluació ambiental d'estratègia ordinària, atès que no té efectes significatius sobre el medi ambient, i amb unes determinades condicions.

Per tot l'exposat, doncs, el nostre Grup de Junts pel Sí votarem en contra d'aquests quatre punts de la proposta, ja que trobem que les coses s'han fet amb la màxima legalitat, s'han anat fent les modificacions que han calgut des de l'any 86, i per això, doncs, no té cap sentit portar enrere aquestes qualificacions. I també voldria considerar que hi ha moltes vegades, potser massa, que es porten aquí al Parlament temes que s'han de resoldre en els mateixos ajuntaments i que no haurien d'interferir en l'autonomia municipal. I si en les decisions municipals les encerten o s'equivoquen, les urnes ja ho decidiran, però no ho hem de ser nosaltres.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula el senyor Marc Vidal per posicionar-se breument sobre l'esmena presentada.

Marc Vidal i Pou

Sí, gràcies, presidenta. Permeti'm abans dir-li a la senyora Rovirola que l'autonomia municipal mal entesa i mal utilitzada és la que ha permès –vostè ho coneix– que a les comarques de Girona s'hagi fet la destrossa que s'ha fet al llarg de molts anys i molts anys. I vostè sap també, perquè de les dades que vostè ha dit les diu amb molta certesa i amb molta seguretat, no les discutirem ara, però n'hi ha unes quantes que no coincidim, que no són reals, però, ja dic, amb els minuts que tenim, que són escassos, no ho discutirem. El que sí que és evident és que aquí hi ha un nou «pilotasso» urbanístic. I els motius obscurs no els sabem. I és una llàstima perquè és fet per un partit que porta un nom d'esquerra utilitzant les mateixes eines que ha fet tota la vida els partits de dreta, que han destrossat el paisatge de la Costa Brava.

En qualsevol cas, com que la cosa era posar-me en relació amb l'esmena, l'esmena, per qui ha dit, tant el diputat de Ciutadans com el del Partit Popular, que calia garanties jurídiques, és evident que calen garanties jurídiques, però és que en el text original negociar és el que ens dóna les garanties jurídiques. No diu «aturar», diu «negociar» amb l'ajuntament l'aturada.

Per què no li acceptarem l'esmena? Perquè és que l'únic que vostès hi afegeixen és la viabilitat econòmica. Fixi's que li he proposat una transacció que era exactament la seva esmena sense la paraula «econòmica». És a dir, «estudiar la viabilitat». Per què? Perquè, si aprovem la viabilitat econòmica, estem afirmant que existeixen drets econòmics, que és el que neguem des de l'inici, precisament per la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, precisament per allò que ha explicat el diputat socialista.

Per tant la garantia jurídica en el text original és la mateixa, perquè estem parlant de negociar. D'una negociació en pot sortir cap aquí o pot sortir cap allà. Per tant, entenc que vostès el que no volen incloure és la paraula «aturada», igual que el Partit Popular. Per tant...

La presidenta

Hauria d'anar finalitzant, senyor Vidal, perquè era posicionament.

Marc Vidal i Pou

Sí, no, senzillament, doncs, no podem acceptar l'esmena i mantenim el text original. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per tant procediríem a fer una votació separada dels punts. El punt 1 i 2 per una banda, i el 3 i 4 per l'altra. En primer lloc, votem el punt 1 i 2 de la proposta de resolució.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 11 vots a favor i 10 en contra del Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Punts 3 i 4.

Vots a favor de la proposta, dels dos punts?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 12 vots en contra, 4 abstencions i 5 vots a favor de la proposta. (*Veus de fons.*) Dotze vots en contra de Junts pel Sí i Grup Parlamentari del Partit Popular, 4 abstencions del Grup Parlamentari de Ciutadans i la resta de vots, en contra.

Proposta de resolució sobre el projecte d'obres de prolongació de la C-32

250-00439/11

Passem al següent punt de l'ordre del dia, el punt tercer: Proposta de resolució sobre el projecte d'obres de prolongació de la C-32, presentat pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Sí que els demanaria una mica de silenci, si us plau. Té la paraula, per a la seva presentació, el diputat Marc Vidal? Sí?

Marc Vidal i Pou

Sí, gràcies, presidenta. Bé, mirin, bàsicament estem parlant de la primera autopista de peatge, bé, la primera autopista de l'Estat espanyol. Igual que hi va haver el primer tren, també hi va haver la primera autopista. Podríem calcular que el cost d'aquesta autopista ha estat amortitzat trenta-dues vegades el seu valor, estimen alguns càlculs, i per tant, estem parlant que aquesta autopista caldria que deixés de pertànyer a l'empresa concessionària i passés a mans públiques, precisament perquè ha estat ja suficientment amortitzada.

Tot i això, hi va haver un acord de govern el 2015 que per tal de permetre l'allargament s'ampliava o es pretenia ampliar el termini de concessió que s'exhauria l'any 2021 segons l'acord anterior, que era un acord de l'any 2013. Per tant, entenem que aquesta via que travessa tot el Maresme i acaba, com vostès saben, ara mateix a la zona de Palafolls i que el que es pretén és allargar-ho fins a Lloret, el que s'està utilitzant és com a via habitual de desplaçament per tot el Maresme, perquè la Nacional II és una carretera semaforitzada, plena de rodoncs, etcètera, que és com hauria de ser; el que no hauria de ser és que la carretera més habitual per travessar el Maresme fos encara una carretera de peatge, quan aquest peatge està, hi insisteixo, trenta-dues vegades amortitzat.

Vostès saben que l'allargament, a més a més, d'aquesta autopista cap a Lloret i Blanes va tenir una forta contestació entre la població, tant de Lloret com de Blanes, fins i tot uns processos participatius que van manifestar la seva voluntat que no s'allargués de la manera com s'estava dient, raó de més per creure que hem de decidir que no es pot permetre que s'allargui aquesta autopista més enllà de l'any que estava previst, el 2021.

Per tant, el que demanem en aquesta proposta de resolució, en primer lloc, és aturar el projecte d'obres d'aquest perllongament de la C-32 fins a Blanes i Lloret, deixant sense efecte l'acord que els explicava del 2015, de 17 de març; el compromís ferm de posar fi a la concessió quan finalitzi com a màxim aquest acord de govern vigent actualment, no el del 2015 sinó el del 2013, que estipulava el 31 d'agost del 2021 com a data màxima, i fer una auditoria amb caràcter independent per analitzar els costos i beneficis amb relació a l'explotació de l'autopista, per veure si amb dades que no siguin de l'empresa existeixen realment saldos de compensació que quedessin pendents i que s'haguessin de fer efectius l'agost del 2021. Això és el que demanàvem.

En tot cas, després em posicionaré sobre la transacció que vostès tenen i que hem fet amb Junts pel Sí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Té la paraula per a la seva defensa el portaveu, el senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. En tot cas, com bé s'apunta, hi ha unes esmenes presentades pel Grup de Junts pel Sí. Hi han dos punts del debat. Un, el primer punt – i en tot cas ja demano, en aquest cas, votació separada del punt 1–, i per altra banda els punts 2 i 3.

Hi ha un primer debat sobre el tema de la construcció o no construcció, ampliació, l'allargament, diguem, de la connexió des de l'autopista fins a Lloret, i que per tant a aquest primer punt de debat no hi hem presentat una esmena perquè entenem que aquesta obra s'ha de fer, bàsicament, perquè hi ha una demanda territorial, i això la majoria d'ajuntaments de la zona, començant per l'Ajuntament de Tordera, Tossa, Lloret..., s'han manifestat, i finalment Blanes també, després de la consulta que es va dur a terme. En tot cas, hi ha una voluntat, manifestada a través dels consistoris municipals, de la connexió de la C-32 amb aquestes poblacions i, per tant, des d'aquest punt de vista entenem que a aquest element de debat no li podem donar suport.

D'altra banda, sí que hi ha un altre element, com vostè planteja, que és el debat en el qual ens veiem en aquest país des de fa molts anys, sobre el tema de la gestió de les autopistes o de les vies d'alta capacitat. En aquest sentit, li hem proposat o hem arribat a un acord de transacció i, per tant, ja vull agrair també des d'aquesta exposició la facilitat, diguem, per arribar a un acord que ens ha donat el senyor Vidal i que, per tant, ens n'alegrem, perquè, en tot cas, coincidim en el que ha de significar.

Sí que m'agradaria concretar un punt. Vostè deia en la seva exposició que la construcció o l'ampliació de la C-32 fins a Lloret s'havia fet a compte d'allargar la concessió de l'autopista. Això no és cert. És una de les possibilitats que hi ha en el conveni, per tant, diguem, en tot cas queda matisat i, per tant, l'esmena que hem presentat també ha volgut quedar clar. Per a nosaltres també, diguem, la liquidació, o l'eliminació, o la finalització dels contractes de concessió de les autopistes és un element necessari en aquest país; hem d'entrar en un debat de com ha de ser la gestió de les vies d'alta capacitat i, per tant, em sembla que comença segurament per la finalització de les concessions i, a partir d'aquí, retornar a una gestió pública d'aquestes concessions i, per tant, en la línia que vostè apunta.

Simplement, manifestar això, que des del Grup de Junts pel Sí no donarem suport al primer punt de la proposta, però sí que, en tot cas, votarem a favor d'aquesta transacció a la qual hem arribat tots els grups.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Marina Bravo, en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Bueno, sobre esta actuación ya se ha hablado aquí en el Parlamento, ya hemos expuesto cual es nuestro posicionamiento. Estamos a favor de la actuación porque también creemos que hay demanda y que es necesaria, pero nuestras dudas siempre han sido en relación a la financiación.

La idea es llevarla a cabo con cargo a una concesión que está en marcha, lo cual es un mecanismo legal perfectamente válido, pero que puede acabar suponiendo una financiación diferida que creemos que el Gobierno de la Generalitat no debería asumir, porque ya tenemos bastantes. En otras ocasiones puede ser muy bueno y práctico porque pueden aprovecharse oportunidades y demás, pero en este caso, con toda la financiación diferida que ya arrastramos, creemos que no debe asumirse o, en todo caso, si se asume debe ser con pleno conocimiento de causa. Porque cuando se ha anunciado que esta actuación se iba a hacer, hace ya bastantes años, cuando lo empezaba a anunciar el *conseller* Vila, se hablaba de que gran parte de la obra se financiaba con los

peajes que se pagaban con el tráfico inducido. Los años van pasando y cada vez los años que tenemos para ingresar con este peaje del tráfico inducido son menos de aquí al final de la concesión. Si la obra aún ni siquiera ha empezado, seguramente cuando se acabe quedará un año o dos de concesión en la que pocos ingresos vamos a tener, con lo cual el pago de la obra tiene que ser mucho más.

Por todo esto, ya habíamos pedido en el debate de política general un estudio detallado de cuál sería la situación al final de la concesión, algo que entendemos el Gobierno ha hecho antes de encargar esta obra y el Gobierno debería haber hecho antes del acuerdo del que se habla en el primer punto. Por eso no vamos a votar a favor de parar el proyecto, porque entendemos que el Gobierno ha debido cumplir con todas sus responsabilidades y exigimos que se haga público ese balance que pedíamos.

Decir también que me sorprende que en la moción del debate de política general dábamos un plazo de tres meses y se nos pidió que se alargara a seis, que si el trabajo está hecho no debería ser necesario.... Pero bueno, en resumen, entendemos que el Gobierno debe haber hecho su trabajo, que tiene las cuentas. Lo único que queremos es que se conozcan y no votaremos a favor de parar el proyecto y sí a todos los demás, que le dan transparencia a la actuación.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Estem tornant a debatre en una mateixa moció dos aspectes que ja han estat tractats en aquesta mateixa comissió i que ja han tingut resultats de votacions encarregant feines al Govern en aquest sentit.

S'ha explicat i s'ha dit en aquesta proposta de resolució, hi han dos aspectes que, si volen vostès, estan encadenats però que són absolutament diferents: un és el termini de la concessió de la C-32, que ja li manifesto que pensàvem donar suport al redactat inicial i també li donarem a aquesta transacció a què s'ha arribat; és reiterar el que el Parlament i aquesta mateixa comissió ja havia votat, que era recuperar la concessió de la C-32. I un altre aspecte, estaria bé conèixer, evidentment, quins són tots els paràmetres econòmics que comportarà la recuperació d'aquesta concessió, si és que n'hi han d'haver, però estem a l'espera també aquí dels treballs que el Govern ha encarregat. I un altre aspecte d'aquesta proposta de resolució és el perllongament de la C-32 entre Blanes i Lloret. Aquí el meu grup parlamentari també s'ha posicionat amb claredat quan aquests temes s'han debatut. La nostra posició és una posició favorable a aquest perllongament; creiem que és una obra necessària i que, a més, té un ampli suport territorial.

Per tant, donarem suport als punts 2 i 3. No li podem donar suport al punt 1 i demanem votació separada d'aquest punt.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per posicionar-nos amb relació a aquesta proposta de resolució que demana, fonamentalment, dues coses: una, no fer carreteres; dos, que no hi hagin peatges. Sense cap mena de dubte, si no hi han carreteres és la millor fórmula perquè no hi hagin peatges, però entenem que aquesta no és la solució al problema dels peatges. No hi ha cap alternativa o no hi ha alternativa que no hi hagin carreteres. Per tant, entenem que és necessari que hi hagin carreteres. Per tant, no donarem suport al punt número 1 d'aquesta proposta de resolució.

I amb relació als peatges, dir que un cop decidit que hi ha d'haver carreteres podem decidir com es paguen aquestes carreteres. No només la seva construcció, perquè quan es paga un peatge no només s'amortitza inversió, sinó que també es paga el manteniment i totes les despeses derivades del manteniment, i podem optar per moltes fórmules: una, perquè ho paguin els usuaris, que és el sistema de peatges que tenim implantat; dos, que ho paguin tots els ciutadans, utilitzin o no utilitzin aquestes carreteres.

Obviament, algú ho ha de pagar, és indubtable. Com beneficia més la societat, en podem discutir i en podem parlar. L'ideal seria que no s'hagués de pagar, però el fet que no s'hagi de pagar a través de peatge significa que algú altre ho pagarà també, no? Per

tant, aquest és un debat que crec que tenim obert, tenim obert des de fa molts anys i, en aquest sentit, home, ja ens agradaria que no hi haguessin peatges. I per això donarem suport als punts 2 i 3, però en el sentit de dir: «Escolti'm, el fet que els usuaris no paguin peatges significa que algú altre haurà de pagar les despeses que això comporta.»

La presidenta

Moltes gràcies. En darrer lloc, té la paraula el senyor Sergi Saladié.

Sergi Saladié Gil

Gràcies, presidenta. Estem parlant d'una concessió que l'any que ve farà cinquanta anys. A mi em sembla que no caldria dir massa coses més; és a dir una concessió es pot arribar a entendre inclús per posicions anticapitalistes com la nostra en lo sentit que hi ha una empresa o algú –diguem-li qui vulguem, podria ser una cooperativa que t'avança uns diners– i tu li permets una explotació a través de la qual l'empresa en pugui treure uns guanys raonables, el que vindrien a ser els interessos d'un banc, i dius: «Bé, mira, és una fórmula que pot estar més o menys compartida des dels nostres postulats.» Però, en qualsevol cas, aquests terminis dels guanys raonables ja han passat fa molt temps, no? El text de l'exposició de motius ho explica ben clar: fins trenta-dos vegades s'ha pagat aquesta autopista.

En qualsevol cas, nosaltres votarem a favor de tots los punts d'aquesta moció, bàsicament perquè una cosa que semblava excèntrica fa uns anys, que era la no-renovació d'aquestes concessions, cada vegada més està arribant a més parts de la societat i també té l'expressió en seu parlamentària, en la qual podríem dir que la majoria de partits estan a favor de la no-renovació de les concessions un cop expirin aquests convenis vigents. En aquest sentit, tant per l'AP-7, per l'AP-2 com per, en aquest cas, la C-32, jo crec que ja estem tots d'acord que no cal renovar les concessions i a partir d'aquí podem definir quin model de mobilitat i en quines condicions s'ha de fer, però partir d'aquesta base ja mos sembla molt interessant. Com que aquesta proposta el que fa és reforçar, malgrat que s'hagi votat d'altres vegades, aquest posicionament, a nosaltres mos sembla bé.

I també votarem a favor del primer punt, del punt número 1, que diu que s'han d'aturar les obres de la C-32 cap a la banda de Lloret i Blanes, perquè mos sembla que és una mala pràctica aquesta que les concessionàries han utilitzat, que és obra a canvi d'allargament de concessions, aquesta mala pràctica que nosaltres volem eradicar. Doncs, donarem suport a aquest punt, perquè entenem que fa front a aquesta qüestió, a més a més ratificat per l'oposició que al territori existeix a aquesta obra manifestada en los referèndums que es van fer a Blanes i Lloret amb un 76 per cent de vots en contra. I em direu: «Home, però només va votar el 7 per cent de la població.» Bé, va anar a votar qui va voler, i la gent que va anar a votar va votar que no, igual que al Brexit ha decidit sortir Gran Bretanya de la Unió Europea amb un 30 i escaig dels vots i ningú pas els discuteix aquesta qüestió. La democràcia està per exercir, i qui no l'exerceix, doncs no, en aquest sentit qui no hi és, no hi és comptat, no?, com diuen.

Per tant, nosaltres donarem suport a tots aquests punts perquè aturen o intentaran aturar aquestes obres de la C-32 i aturen l'allargament de la concessió de la C-32 més enllà de l'any 2021.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. El senyor Vidal vol la paraula per tal de posicionar-se sobre l'esmena?

Marc Vidal i Pou

Sí, gràcies, presidenta. Consens territorial, no. En tot cas hi ha un cert consens entre una part dels polítics locals. Però si hi hagués consens territorial, no hi haurien hagut les mogudes que hi ha hagut, tant a Lloret com a Blanes, d'oposició. Per tant fem-nos-ho mirar.

Que el Govern hauria d'haver pres totes les mesures, tal com deia la diputada de Ciutadans? Hauria de –hauria de–, però l'acord del 2015 nosaltres l'hem portat a la Comissió Europea perquè investigui si incompleix algunes de les directives europees, i esperem a veure què ens diuen. Perquè, tal com deia el senyor Sanglas, no diu clarament que hagi de ser a través de l'ampliació, però no ho obvia i, per tant, és una de les

possibilitats més reals, que, si complíssim els altres dos punts, deixaria de ser efectiva perquè, tal com es deia aquí, només quedarien dos anys de concessió i difícilment es podria pagar amb aquests dos anys de concessió.

I en qualsevol cas, no estem parlant de peatges, que és cert, quan no hi hagi peatges, algú haurà de pagar; hi ha sistemes, hem de parlar de la mobilitat, hem de parlar de les eurovinyetes, però aquí estem parlant de la concessió. Finalització de la concessió i, per tant, tornem a fer una gestió pública d'aquestes vies d'alta capacitat. En qualsevol cas, la transacció que hem fet amb Junts pel Sí pel punt segon, el punt segon l'únic que hem canviat és la paraula de «quan abans possible» i ho hem deixat en «com a màxim» en l'expiració de l'acord vigent, el compromís d'aturar la concessió.

I en el punt tercer la transacció consisteix que fem el seguiment anual de l'empresa, el fem en relació amb l'explotació de la C-32 i no en d'altres, però es demana que qui faci aquesta auditoria siguin les conselleries d'Economia i Territori i Sostenibilitat, que, en tant que organismes públics, haurien de ser neutres i forçosament legals, tot i que de vegades no ho sembli. Per tant, en qualsevol cas, estarem d'acord amb aquesta transacció d'aquests dos punts.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Procedirem ara a la votació; hi ha petició de vot separat.

Votarem, en primer lloc, el punt primer de la proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(Veus de fons.) Perdoneu, el Grup Parlamentari de Ciutadans us heu abstingut o votat en contra? *(Veus de fons.)* En contra.

Per tant, queda rebutjat per 18 vots en contra i 3 vots a favor del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot i CUP - Crida Constituent.

Punts 2 i 3.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Perfecte, moltes gràcies.

Passem ara als següents punts de l'ordre del dia. Hi ha dos punts, el quart i el cinquè, que són sobre el mateix tema i àmbit. Si els sembla bé, els debatriem de forma conjunta. Els dos portaveus hi estan d'acord? *(Pausa.)*

En aquest cas, tenim la proposta de resolució sobre el soterrament de les vies al pas per Sant Feliu de Llobregat, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la mateixa proposta de resolució sobre el soterrament de les vies al pas per Sant Feliu de Llobregat, pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies al pas per Sant Feliu de Llobregat

250-00446/11

Té, en primer lloc, la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista, la senyora Eva Martínez.

Eva Martínez Morales

Moltes gràcies, presidenta. Bé, avui tractem un tema cabdal per a la comarca del Baix Llobregat, perquè es tracta d'una de les inversions que, malauradament, no s'han fet. Aquesta és una reivindicació veïnal, també és un reivindicació institucional de fa més de trenta anys. Com he dit, és una de les inversions pendents a la comarca i és d'una necessitat jo crec que indiscutible.

Per una banda, jo crec que el primer seria parlar de la perillositat del pas a nivell que hi ha, no?, i dels accidents terribles que hi ha hagut en aquest punt. Aquesta via del tren trinxà per la meitat el municipi de Sant Feliu de Llobregat, capital de la comarca del Baix Llobregat, i trinxà per la meitat i, a més, això, amb un pas a nivell d'una perillositat molt elevada. De fet, només per posar dos exemples, hi ha un cas d'una filla que portava la seva mare en cadira de rodes i en passar per aquest pas a nivell va quedar atra-

pada i aquesta mare va morir a les vies de Sant Feliu. Un altre dels casos esgarrifosos, exemple de l'accidentabilitat d'aquesta infraestructura, és d'una nena que sortia d'una escola que està molt a prop d'aquestes vies i que anava amb uns cascocs posats de música, no va sentir el tren i també la seva vida, no?, va ser arrencada per un tren. Bé, l'accidentabilitat d'aquesta via, doncs, està recollida també en aquesta proposta de resolució. Estem parlant d'una vida per any. I llavors, per això creiem, bé, que és un tema cabdal.

A més a més, el fet de fer aquest soterrament permetria millorar, i molt, la freqüència de pas de tota la xarxa de rodalies i també permetria unir les dues trames urbanes, que ara estan separades, no? Tenim que la via divideix, per una banda, 20.000 habitants de Sant Feliu i, per una altra banda, 21.000 habitants, aproximadament. El fet de tenir aquesta inversió també permetria unir Sant Feliu i permetre aquest pas de ciutadans d'un lloc cap a un altre per poder gaudir dels equipaments de la ciutat.

Bé, el 15 de juny del 2006 es va signar un acord per al soterrament per tres parts: per l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, pel Govern de la Generalitat i pel Ministeri de Foment. Aquest conveni va permetre la redacció del projecte i la superació de tots els estudis tècnics i ambientals, quedant enllestit per a licitació per l'any 2011. Malauradament es va quedar aquí i, tot i que des del Parlament s'han fet diverses resolucions, tant en la novena com en la desena legislatura, instant el Govern de la Generalitat a obrir el procés de negociació d'aquest conveni pendent, ara mateix la situació és aquesta i estaria paralitzat. Llavors és de rebut que aquest tema no quedi en l'oblit i que fem des del Parlament tot el possible perquè aquestes obres es puguin licitar al més aviat possible amb el projecte que ja està aprovat.

Per això presentem aquesta proposta de resolució, que també ve a dir pràcticament el mateix que la proposta que fa Junts pel Sí.

La presidenta

Moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre el soterrament de les vies del tren al pas per Sant Feliu de Llobregat

250-00475/11

Té ara la paraula el senyor Joan Ramon Casals, en representació del Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

Joan Ramon Casals i Mata

Molt bé. Bé, complementaré coses que ha dit l'Eva perquè, diguem-ne, la temàtica és la mateixa, demanem exactament el mateix. I per a la gent del Baix Llobregat, i segurament també per a molts de vosaltres, realment, aquest cas és molt, molt greu, eh? I especialment per a la gent de Sant Feliu. A més, estem parlant, segurament, del que seria un aspecte significatiu o dels més significatius de l'acte que segurament anirem a fer ara d'aquí una estona molts dels que estem aquí, al Parlament de Catalunya, que són dels greuges de la manca d'inversions per part de l'Estat en les infraestructures del país, i especialment les infraestructures ferroviàries.

Estem parlant d'una demanda de fa dècades, perquè una cosa tan simple com en una ciutat, una gran ciutat com és Sant Feliu –que agraeixo també aquí la presència de diverses persones i també, especialment, del primer tinent d'alcalde–, que diguem que trenca la ciutat en dos, però és que, a més a més, és que genera una perillositat molt i molt alta. Com s'ha dit, que genera morts, són accidents mortals. Hi ha, mínim, un accident a l'any, que és una gravetat molt extrema en una ciutat gran, realment, de les més importants, la capital del Baix Llobregat. Això en el segle XXI, bé, ja en el segle XX seria absolutament inadmissible, però que estiguem així encara en ple segle XXI és absolutament una vergonya.

A més, també és un clar exemple de si veus els que estem, jo que també sóc de la banda del riu, perquè sóc alcalde de la població que ve després de Sant Feliu en el tren, eh? –o abans, depèn de la direcció que agafis–, nosaltres sempre ens comparem amb l'altra banda del riu. Veus a l'altra banda del riu que hi ha Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, hi han els soterraments fets i hi ha les estacions, per exemple, adaptades. Vas a la banda, diguem-ne, Adif-Renfe, i ens trobem amb una falta d'inversions espec-

taculars, estacions antigues i especialment et trobes amb aquesta gran ferida oberta que hi ha enmig de Sant Feliu, però que també veurem més endavant, en altres propostes de resolució que vindran en aquesta pròpia comissió, que passa quan te'n vas cap a Hospitalet, et trobes coses absolutament molt similars, de divisions també de barris, de punts perillosos.

En aquest cas, per tant, el que demanem és que es porti a terme, a més, un compromís que hi ha per part de l'Estat, també la Generalitat de Catalunya i amb el compromís també, en aquest cas, de l'ajuntament, però sobretot per part de l'Estat que tiri endavant el soterrament de les vies del tren per Sant Feliu, perquè Sant Feliu passi a ser una ciutat normal, eh?, i deixi de tenir aquesta ferida en el seu municipi, i es converteixi la seva mobilitat en un aspecte, sense que la gent hagi de patir dia a dia, cada matí, per on ha de creuar i si corren perill, per exemple, els seus fills o les seves filles o els seus pares o les seves mares quan, simplement, han d'anar a passar d'una banda a l'altra per anar a comprar o anar a l'escola, que és el que passa, això, avui, en aquesta ciutat.

Demanem que ho facin ràpid perquè és un compromís que existeix, teòricament, des del 2006, que ja hauria d'estar executat, i ni tan sols ha començat. Per tant, és una vergonya més i és el que hem de denunciar des d'aquest Parlament. Ja haurien d'estar acabades aquestes obres i la qualitat de vida de la gent de Sant Feliu milloraria.

Per tant reclamar aquesta urgència i demanar explicacions de per què no s'ha començat. Però en tot cas sí que el compromís... A més a més, hi va haver una reunió aquest mes de maig per part del Govern de la Generalitat per acabar de signar els convenis per al finançament, també, que ha de fer, ha de complir la Generalitat i que complirà, i que aquest maig va haver-hi les reunions i que en aquesta setmana s'ha de concretar el finançament que també hi haurà per part de la Generalitat per completar aquesta inversió que, sobretot, hi ha un aspecte que és molt important, que és la part que també en aquest projecte, quan hi hagi aquest soterrament, es preveu la continuació del que seria el Trambaix, el tramvia del Baix Llobregat, que també és molt important –que també és molt important– per la mobilitat de Sant Feliu i de tota la comarca, i especialment també perquè això és imprescindible després perquè el Trambaix pugui arribar a l'intercanviador de Pallejà i que és un dels projectes que hi ha més necessaris de mobilitat, diguem-ne, de tota aquesta àrea.

Per tant, és necessari per la ciutat de Sant Feliu, imprescindible per la ciutat de Sant Feliu, però també és necessari per a la mobilitat i el transport públic de tot el Baix Llobregat.

La presidenta

Moltes gràcies. És ara el torn dels grups parlamentaris. Té, en primer lloc, la paraula la senyora Marina Bravo, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Marina Bravo Sobrino

Bueno, gracias, presidenta. En primer lugar, he de decir que muy de acuerdo con todo lo que aquí se ha dicho, que, efectivamente, en Sant Feliu hay un problema grave que se debe resolver, que en un momento dado parecía que la cosa estaba muy avanzada y no se llevó a cabo, y si se hubiera hecho en aquel momento no estaríamos aquí discutiendo.

Solo un par de matices. Por un lado, me gustaría separar la seguridad de las necesidades del territorio. Esto, en este caso, puede estar más en duda o menos, pero hay muchísimos casos en los que los pasos a nivel se pueden suprimir con un sencillo paso inferior o un sencillo paso superior que evita que la gente tenga que cruzar las vías, que evita que mucha gente que no quiere cruzarlas, que les da miedo, tenga que hacerlo. Esto, aquí, se ha ofrecido esa posibilidad y se ha negociado, se ha estudiado, se ha valorado la posibilidad de hacer un paso inferior por el que puedan cruzar las personas con total seguridad. No creo que la ejecución de un paso inferior condicione el posterior soterramiento, pero sí hace una cosa, que no utilizemos los accidentes para presionar por esta actuación; son dos cosas diferentes.

Ya os digo, no estoy pensando solo en este caso, estoy pensando en municipios como recuerdo perfectamente Sant Guim de Freixenet, que hizo incluso una consulta popular para ver si aceptaba la supresión del paso a nivel o el soterramiento. La gente evidentemente votó, bueno, evidentemente, no sé si tan evidente, prefirió esperar al soterramiento.

to y el paso a nivel sigue ahí, años y años después, y la gente sigue cruzando y ha habido fallecidos después de aquella votación. Pido, por favor, que intentemos separar una cosa de la otra. Esto no quiere decir que no creamos que por la situación de Sant Feliu de Llobregat, por todos los condicionantes que tiene, por el lugar en el que está la vía en este municipio, que lo parte efectivamente, creamos que esta actuación se deba llevar a cabo, que sea urgente, y por eso vamos a votar favorablemente a los puntos en los que esto se menciona.

El tema de presupuesto ya es más cuestionable, si debe ser el año que viene, si no. Primero deberán ser esas negociaciones con el ayuntamiento, y también deberá valorarse, es un tema que deberá valorarse en el Congreso. Únicamente decir que, desde luego, reconocemos esa necesidad de Sant Feliu y que vamos a apostar porque se pueda hacer cuanto antes.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Hortència Grau.

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Atès que s'han tractat les dues propostes juntes, i entenc que votarem els tres punts junts, no? Això és un dubte, una pregunta...

La presidenta

Hi ha una transacció...

Hortència Grau Juan

La transacció per les dos PR.

La presidenta

Tinc entès que s'ha passat als grups parlamentaris.

Hortència Grau Juan

D'acord, però és de les dues PR... (*Remor de veus.*) D'acord, el 3 del PSC i l'1 i el 2 de la vostra.

Bé, fet aquest aclariment, a veure, nosaltres votarem a favor de tots els punts, perquè a més aquest és un conflicte que ve de llarg. De fet, va començar els anys 80 i, a més, el projecte constructiu està redactat des del 2009, validat pel Ministeri de Foment i presupostat en el seu dia amb 12 milions d'euros, no? A més, estava contemplat dins del Pla director d'infraestructures 2011-2020 i també estava contemplat dins de les actuacions de la xarxa ferroviària estatal. Jo recordo, quan vaig arribar a aquesta casa el 2010, que era una de les propostes de resolucions que el diputat del territori, en Jaume Bosch, presentava de forma recurrent, no? Bé, són d'aquelles com el baixador de Bellissens o el problema de rodalies a Tarragona, que anem sentint, no?

Jo penso, per tots els raonaments que s'han argumentat, no?, hi ha un tema de perillositat. Tot i així, comparteixo la idea de la senyora Marina Bravo, perquè crec que una cosa no treu l'altra, que si es poden eliminar els passos a nivell i hi ha aquest compromís de l'obra que no hipoteca el posterior soterrament, és clar, els passos subterranis són segurs, però sobretot perquè també milloraria la freqüència tant de la línia R1 com R4, perquè pensem que el pas a nivell està tancat molta estona, quasi cinquanta minuts cada ics temps i, és clar, això també fa endarrerir, també condiona tot el sistema de rodalies. I també pel que deia en Joan Ramon, no?, per tot el tema de lligar després amb l'acabament del Trambaix i poder acabar un sistema de mobilitat sostenible de què sempre parlem, eh? Estem en un moment de canvi climàtic, estem en un moment que parlem de reduir les emissions de CO₂, reduir les partícules i electrificar el transport; el transport més sostenible és tot el transport ferroviari, sigui tren o tramvia, que és el que emet menys i té més capacitat de transport de viatgers.

Per tot això, nosaltres hi donarem suport i, com cada any, en els pressupostos generals de l'Estat el nostre grup al Congreso tornarà a presentar, si és que no està recollit en el pressupost, tornarem a presentar l'esmena ja típica i tòpica que estem presentant des de fa molts anys.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidenta. Es evidente que en el tema del soterramiento del cubrimiento de vías a Sant Feliu hay un consenso social y político que nadie puede negar, y además una necesidad urgente y que todo el mundo reclama, y que yo creo que todas las administraciones admiten que ha de ser así. También es verdad que es un tema que viene ya reflejado en el PDI del 2001-2010, el proyecto está aprobado desde el 2006 y lo que se le exige al Estado –que ya me parece bien– también hay que exigirlo al ayuntamiento y a la Generalitat. Porque, como bien dice la propuesta del PSC, en este caso, habría que firmar el convenio ese de las obligaciones del ayuntamiento y de la Generalitat, porque se carga la carga de la prueba sobre el Estado, pero, evidentemente, si alguien tiene que invertir también tiene que saber qué hace la otra parte, que es lo que no sabemos. Por lo tanto, hay que exigir a todas las administraciones, empezando por la del Estado, pero también a las obligaciones por un convenio que no se ha firmado, para saber las obligaciones entre el ayuntamiento y la Generalitat de Catalunya.

Nosotros pediremos votación separada en la propuesta del PSC, del punto 1 y 2 del 3, y en la de Junts pel Sí, 1 y 2, porque nos parece bastante más coherente la del PSC. Es verdad: se ajusta más a la realidad, habla de negociación, habla de cumplir los convenios y de la necesidad urgente de cubrir las vías. La de Junts pel Sí, pues, la verdad es que es bastante contradictoria, porque dice que se aplique en el Estado la parte presupuestaria en este presupuesto, en este presupuesto que, evidentemente, haría referencia al 2016, y es evidente que en el 2016 no va a ser, pero sin embargo el punto número 2 es el correcto, que es que, en las negociaciones bilaterales o las inversiones ferroviarias, pues, que el Estado y la Generalitat acuerden que eso se incluya. ¿Es que antes no se hacía? ¿Antes no se hablaba de esto? Esta es la vía correcta, y por tanto los puntos 1 y 2 son totalmente contradictorios; el 1 es más populista y el 2 la verdad es que tiene una solidez que tengo que admitir.

Evidentemente, reafirmamos una vez más el compromiso político de seguir apoyando todas las iniciativas que sean necesarias para el cubrimiento de las vías. Nosotros también estamos dispuestos a hacer también de puente con el gobierno del Estado a que eso sea así, pero que todas las partes cumplan con su responsabilidad.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Sergi Saladié.

Sergi Saladié Gil

Molt bé, gràcies, presidenta. Nosaltres, primer de tot, mos sobta que hi hagi dos propostes del mateix tema i dius: «Home, està bé que la gent fem propostes», però, és clar, dos punts que són pràcticament los mateixos està bé que els debatem de forma conjunta, perquè així estalviem una mica de temps, però en qualsevol cas, diguem-ne, és una expressió, al nostre entendre, d'una problemàtica de fons que mos porta a votar positiu en los punts que fan referència a coses que hem de fer nosaltres mateixos, que són lo punt 1 i 2 de la proposta del PSC, però abstinde-mos en tots aquells punts que fan referència a demanar a l'Estat. A demanar a l'Estat hi hem anat fa molts anys i a l'exposició de motius, tant d'una proposta com de l'altra, s'expressa molt clarament tots los convenis que estan signats, des de quan estan fets los projectes –des de quan estan fets–, però la problemàtica continua ben viva. I no només és en lo cas de Sant Feliu, sinó en molts altres llocs. Nosaltres creiem que ja hem passat la pantalla de demanar a l'Estat, d'instar l'Estat.

Ho podem continuar fent i podríem donar suport a aquests punts d'estes resolucions, però nosaltres diguem que ja hem desconnectat i l'expressió d'esta nostra desconnexió és l'abstenció a tots aquests punts que fan referència a continuar demanant a l'Estat, perquè és una pèrdua de temps. L'Estat se n'està fotent de nosaltres a la cara des de fa molt temps, sobretot aquests últims anys. L'Estat ha dimitit de les seues funcions de prestació d'un servei públic amb condicions, qualitat i seguretat, sobretot amb lo que fa referència a la xarxa ferroviària, i nosaltres creiem, i en coherència amb l'acte que ara anirem a fer a Palau a les dotze del migdia, que el que cal és demanar..., no demanar, negociar

lo traspàs de tu a tu entre la Generalitat i el Govern de l'Estat, i en cas que l'Estat no s'hi avingui i per donar compliment a l'interès general, procedir a l'expropiació forçosa d'aquestes xarxes, i allò que ells no fan ja ho farem nosaltres. Hi ha base jurídica suficient com perquè si l'interès general no te'l presta, i en aquest cas s'ha exposat bé amb tota una sèrie d'accidents, amb una mala qualitat del servei, amb un empitjorament de la qualitat de vida de la ciutadania, s'expropia i ja ho farem nosaltres, que segur que ho farem molt millor.

Per tant, i en coherència, tant al que és la mateixa organització política a la qual aquí estic representant temporalment, com a l'acte que farem ara a Palau, que és anar a demanar el traspàs integral de la xarxa ferroviària que transcorre per Catalunya, ja ho dic, votarem a favor dels punts 1 i 2 de la proposta del PSC i abstenció al punt 3 de la del PSC, i abstenció també als punts 1 i 2 de la proposta de Junts pel Sí.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Procedim ara a la votació... (*Hortènsia Joan Grau demana per parlar.*) Senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Si em permet, presidenta, un moment per aclariments perquè...

La presidenta

Ara fem l'aclariment de la votació, si us sembla.

Hortènsia Grau Juan

No, no, és que és sobre un tema que ha plantejat el Partit Popular. Deia que no podia donar suport al punt 1 de la proposta de resolució de Junts pel Sí perquè en el redactat posava que era contradictori demanar al Govern de l'Estat la inclusió urgent per a aquest any, entenent que aquest any és el 2016.

Jo el que m'agradaria demanar, tot i que ja sé que no és nostra la PR, però a fi de poder-ho arreglar, que si en el punt 2 en comptes de posar la inclusió urgent per a l'any 2017 o per als propers pressupostos, si això es pogués, si tots els grups hi estiguessin d'acord, es pogués fer aquesta esmena *in voce*, saber si en aquest cas li donaria suport, perquè aleshores ja no seria contradictori amb el punt 2. Li donarien suport...

Doncs, jo...

La presidenta

Senyora Grau, en aquest cas han d'estar d'acord tots els grups parlamentari i, per tant...

Hortènsia Grau Juan

Però es pot intentar...

La presidenta

...en primer lloc –en primer lloc–, parlem amb el grup que és el proponent, que és el Grup Parlamentari de Junts pel Sí, i a partir d'aquí, si la resta hi estiguessin d'acord, ho podríem portar a terme.

Hortènsia Grau Juan

D'acord.

Joan Ramon Casals i Mata

Per nosaltres, cap problema. Igualment, quan es va presentar la intenció és que tèdicament hi hauria d'haver que s'inclogués a aquest any quan es redactés el pressupost. Tots sabem, malauradament, que crec que el pressupost de l'Estat aquest any no s'acabarà fet per al 2017. Esperem, per tant, que quan el facin aquest any o l'any que ve l'hauran d'acabar fet, el puguin incloure i, per tant, perfecte.

La presidenta

Accepten tots els grups parlamentaris poder fer aquesta esmena i que, per tant, passem al pressupost del 2017? Sí, tothom? (*Pausa.*) Perfecte.

Per tant, d'acord amb el que s'ha demanat, procediríem a votar, en primer lloc, els punts 1 i 2 de la proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista; després el punt

3 de la proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista, i després de la proposta de Junts pel Sí, per una banda el punt 1 i per l'altra el punt 2. És correcte? Sí?

A veure si ens aclarim.

Comencem, els punts 1 i 2 de la proposta del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

El punt 3, que és la transacció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt queda aprovat amb 14 vots a favor i 7 abstencions, del Grup Parlamentari de Ciutadans, del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Passem ara a la proposta de Junts pel Sí, primer dels punts.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per 14 vots a favor i 7 abstencions, del Grup Parlamentari del Partit Popular, del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Parlamentari de Ciutadans.

I el punt segon de la proposta de resolució de Junts pel Sí.

Vots a favor?

S'aprova...; 20 vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Una.

Queda aprovada amb 1 abstenció del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya des de la rambla Ibèria fins al passeig de Can Feu, a Sabadell

250-00476/11

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució presentada per tots els grups parlamentaris, en aquest cas referent al soterrament de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya des de la rambla Ibèria fins al passeig de Can Feu, a Sabadell.

Abans de començar, donar la benvinguda a tots els representants del municipi que ens acompanyen i, per tant, procediríem amb l'ordre; tenint en compte que l'han presentat tots els grups parlamentaris, amb l'ordre establert com a tal.

En primer lloc, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Bien, bueno, esta es una propuesta que presentamos todos conjuntamente, de la que ya se ha hablado aquí; hubo una comparecencia que se trató de una actuación también de un soterramiento, también resuelve la problemática de un barrio. En este caso estamos en unas obras que ya están en ejecución, con un presupuesto mucho más reducido que el anterior y en el que yo creo que todos los grupos habían manifestado el acuerdo en que debía no solo ser una declaración de intenciones sino apostar firmemente por la inclusión de los presupuestos, que al final es lo que hace falta, y la ejecución de esta actuación dentro de las actuaciones que están en marcha. Solo eso.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jordi Terrades, del Grup Parlamentari Socialista.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta Jo crec que la proposta de resolució s'explica per sí mateixa. Surt de la iniciativa de la Plataforma Soterrament de Ferrocarrils a Sabadell. Amb la seva compareixença, que es va produir en seu parlamentària, hi va haver un acord dels grups parlamentaris de donar suport a aquesta proposta de resolució. Jo crec que l'objectiu és instar el Govern a la licitació, tal com diu la proposta, en el termini més breu possible, d'aquestes obres de soterrament en la fase final, perquè es pugui fer tota l'obra d'una vegada i, per tant, estarem amatents que en els pressupostos de la Generalitat –esperem que en els propers– ja hi hagi la partida pressupostària per tal de fer front a aquesta obra tan reclamada pels veïns i veïnes de Sabadell.

Gràcies.

I, per tant, hi donarem suport.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Hortència Grau.

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Nosaltres també, com que és una proposta conjunta, que aquí vam poder consensuar tots els grups, i amb això cal felicitar la Plataforma Soterrament, perquè jo crec que sense aquesta feina de picar pedra, de parlar amb tothom, de venir aquí, de reunir-se, de convèncer, doncs, no hauria estat possible. Poques vegades passa en aquest Parlament que hi hagi un consens tan generalitzat i, per tant, felicitar-vos a vosaltres perquè ho heu fet possible.

Ara caldrà que nosaltres, des de la part que ens toca, doncs, vetllem això, no? Perquè, com deia el Jordi, estigui la proposta, estigui en el pressupost, si no tot, doncs, almenys calendaritzat, és a dir, hi hagi un compromís pressupostari, i vetllar pel compliment d'aquesta proposta que avui aprovarem.

Així que no res. Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Una salutació als membres de la plataforma. Em permetreu que nosaltres no us felicitem ara, sinó que ho fem quan el que reivindicau sigui una realitat, no? I per tant, mentrestant, tenim feina. I dintre d'aquesta feina, pel que correspon al Govern, és ratificar, una vegada més, el compromís i la voluntat que aquesta reivindicació sigui una realitat. I aquí ara hi ha una tasca que correspon al Govern i, en aquest sentit, el nostre suport.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Sergi Saladié.

Sergi Saladié Gil

Gràcies, presidenta. Donar la benvinguda als membres de..., les persones, en definitiva, que han lluitat tots aquests anys per portar a terme aquesta reivindicació històrica.

Ferrocarrils de la Generalitat no és Renfe, afortunadament, i no és Adif i, per tant, fem molt o podríem dir que fem bastantes coses bé. Tot i això, doncs, sempre queden alguns detalls i alguns aspectes dels acabaments. L'altre dia que tramitàvem la llei d'arquitectura i sobretot la qualitat arquitectònica, doncs, moltes vegades aquests petits detalls, no?, aquests acabaments de les obres, aquestes lògiques, diguem-ne, micro, de retenir en aquest cas, diferents espais urbans, doncs, no es tenen en compte, o no es tenen prou en compte.

Tot i això, diguem-ne, aquí tenim una gran unanimitat; avui s'expressa en forma d'aquesta proposta de resolució presentada conjuntament arran d'una intervenció que va tindre lloc el 13 d'abril d'aquest mateix any per part d'un portaveu de la Plataforma Soterrament Ferrocarrils de la Generalitat Ara a Sabadell, que, en definitiva, és una proposta que intenta establir una coherència i una lògica al que hi hauria de vindre per defecte en el mateix projecte, no?, que és l'acabament del soterrament, que ja s'està fent *de facto* a Sabadell, doncs, cap a un espai que havia quedat fora inicialment d'aquest projecte.

Sembla que això ja està reconegut i el que es tracta és d'acabar d'«apretar» lo Govern perquè executi aquest tram final que queda, perquè sigui coherent i fer-lo en el mateix tràmit d'obra que s'està fent aquest soterrament, per no fer dos projectes separats, per no crear un entretemps que faci perdre qualitat de vida als diferents habitants d'aquests espais urbans, que ara queden fragmentats, etcètera, etcètera.

Per tant jo crec que avui s'expressa aquesta unanimitat en seu parlamentària d'una reivindicació social, que això no vol dir que automàticament quedi solucionat lo problema, sinó que és una eina més que des del Parlament, i de forma unànime, donem a aquest moviment social perquè continui batallant perquè, malauradament, en molts casos han vist que aquí aprofitem moltes coses, però després lo Govern ne fa lo cas que li sembla. Per tant, mentre vosaltres continuareu treballant i «apretant», tindrem més garanties que això es dugui a terme i, en tot cas, són accions complementàries que no s'entenen l'una sense l'altra, o així almenys, des de la CUP - Crida Constituent, ho entenem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. En darrer lloc té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, el senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Benvinguts els membres de la Plataforma pel Soterrament i també el representant del Govern municipal de la ciutat de Sabadell i, en tot cas, una mostra més, diguem, aquesta proposta de resolució, del consens social, polític i territorial que hi ha en l'acabament o, diguem-ne, en el fet de tot el tema del soterrament de Can Feu. És una obra necessària per a la ciutat, en el sentit que evita el trencament que avui suposa la via i que, per tant, diguem, el creixement de la ciutat en aquests moments ha d'evitar, de totes, totes, aquest partiment.

Hi ha consens a nivell també de l'ajuntament i per tant, diguem, totes les administracions han de posar els esforços necessaris en les reunions que hem tingut, la darrena el mes d'abril, però hi ha altres ocasions també que hem tingut ocasió de reunir-nos amb vostès. Queda clar que hi ha un element que és important, és que hi ha un projecte en marxa, que moltes vegades no existeix aquest projecte i, per tant, a vegades, les promeses queden en no res. L'important és que en aquests moments s'està tramitant aquest projecte. Aquest projecte que tindrà finalització enguany i, per tant, diguem, no queda en el temps, sinó que és tangible i la qual cosa, diguem, com vostès sabran, abans d'iniciar qualsevol obra és necessari que hi hagi un projecte. Aquest és l'element.

És evident que el context de crisi no ens ha ajudat res. Hi han hagut intents anteriors, diguem, de tirar endavant a través d'un conveni entre el Govern de la Generalitat i el Govern de la ciutat per fer possible el finançament. Busquem, hem de buscar les fórmules que ens permetin trobar el finançament per fer possible aquest soterrament al més aviat possible i, en tot cas, el compromís de tot el Grup de Junts pel Sí i, en definitiva, de tota la cambra parlamentària en dur a terme aquesta obra al més aviat possible.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Podem procedir a la votació de la proposta de resolució, que entenc que, com l'han presentat tots els grups parlamentaris, es votarà per unanimitat, però, en tot cas, hem de procedir a la seva votació.

Vots a favor de la proposta?

S'aprova per unanimitat de tots els membres de la Comissió de Territori.

Moltes gràcies i finalitzem aquí la Comissió de Territori. Els recordo que tindrem comissió el proper dimecres, dia 2.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'onze del matí i vuit minuts.